

A CSÁBI MAGYAR
DIÁK LAPJA

SULILAP

WEÖRES SÁNDOR

SZÁNCSENGŐ

Csengő-bongó szánczó csupa fény,
csillog a hó a téli szélben,
kacag a gyermek, csilingel a hang,
táncol a világ a fehérségben.

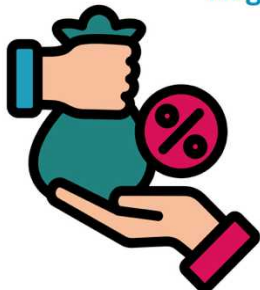
2025/2026

**ŐSZI-TÉLI
SZÁM**

Mi is történt
velünk a félévben?
Sokminden...

Rákóczi-ösztöndíjak átadása
Nagyjaink Nyomában

Ünnepélyes
tanévnyitó

Fehér ceruza - jótékonyági akció
Nyelvek Európai Napja

Az iskolai tej világnapja
Az állatok világnapja

Gloria Victis
1956

Október:
az idősek hónapja

Iskolai menetgyakorlat
"D"-nap és az elsősök avatása

Dobolás "2025"
Mikulás

Ajándék munkafüzetek - alsósok
Karácsonyi műsor

Sítanfolyam
Biziosztás

A SZERETET ARANYFÉNYE

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy nagyon szegény ember, akinek volt egy kedves, mosolygós kislánya. Bár szegények voltak, nagyon szerették egymást, és a kislány mindig úgy érezte, hogy biztonságban van, mert tudta: aki szeretve van, annak meleg a szíve, boldog a lelke.

Egy hideg téli napon a kislány megbetegedett. Köhögött, lázas volt, és csak feküdt az ágyban. Az apukájának nem volt pénze orvosságra vagy meleg ételre, és hiába kért segítséget, senki nem akart segíteni nekik. A szegény ember szomorúan ült az ágya mellett, és már nem tudta, mit tegyen.

Éppen akkor jött arra egy gazdag lány, kinek sok mindene volt: meleg kabát, lovak, szolgák és finom ételek. Amikor meglátta a beteg kislányt, elszorult a szíve. Nem gondolkodott sokat, már indult is haza, és nagypapájának elmesélte a

történetet. A nagypapa bölcs és jószívű ember volt. Azt mondta:

— A gazdagság csak akkor ér valamit, ha másnak is jut belőle!

Így hát odaküldte a szolgálkat meleg ruhákkal, élelemmel, orvossággal és annyi arannyal, amivel a szegény ember új életet kezdhetett. Némelyek szerint százezer

aranyat adtak, mások szerint még többet — de ez már mese dolga!

A kislány meggyógyult, új otthonuk lett, és többé

nem fáztak, nem éheztek. A

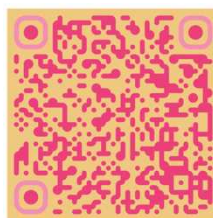
gazdag lány pedig gyakran meglátogatta őket, és jó barátság szövődött köztük. Így történt, hogy a

szeretet, az együttérzés és a gondoskodás még a leghidegebb télből is tavaszt varázsolt.

És ha meg nem haltak, ma is boldogan élnek — mert aki szeretetet ad, az biztonságot is ad.

Sztancsik Anabella /3.B/

**MESESAROK
ALSÓSOKTÓL**

Ismered a magyar várakat?

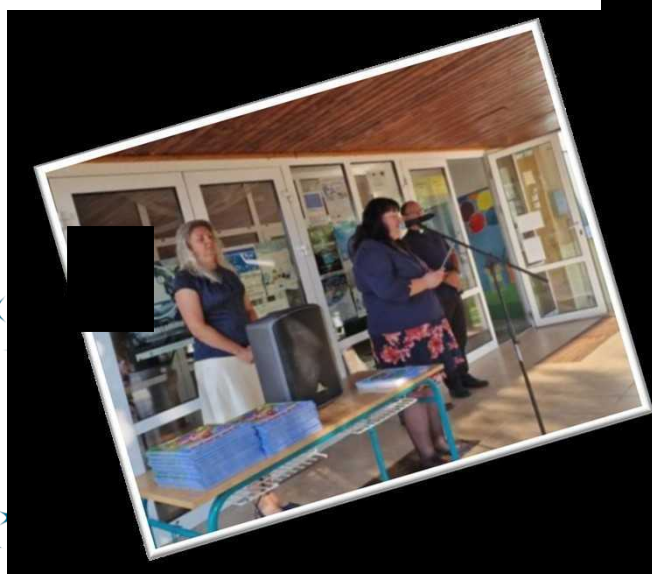
ÜNNEPÉLYES TANÉVNYITÓ

Szeptember elején új, megtelt lélekkel a csábi alapiskola előtti téri. A nyári szünet csendje után gyereklivaj, izgatott tekintetek és a szépen kiöltözött tanulók jelezték: elkezdődött a 2025/2026-os tanév. Az ünnepélyes tanévnyitón diákok, pedagógusok és szülők együtt élték át a visszatérés pillanatát.

Két hónap szünet után visszatérni az iskolába mindig különleges érzés. A nyár a szabadságról szól, de az iskola ad keretet, ritmust és irányt. Itt nemcsak tudást gyűjtünk, hanem kapcsolatokat építünk, hibázni tanulunk, majd újra próbálkozunk. Az iskola az a hely, ahol a gyerekek nemcsak okosabbak, hanem bátrabbak és nyitottabbak is lesznek.

Különösen fontos és örömteli esemény ez az idei tanévkezdés, hiszen iskolánk magyar tagozatán két magyar elsős is megkezdte tanulmányait. Számukra minden új: az iskola kapuja, a pad, a tanító néni hangja – és az első lépések egy hosszú, közös úton. Jelenlétük nemcsak nekik, hanem az egész közösségnek üzenet: van jövő, van folytonosság.

A tanévnyitó nem csupán egy esemény, hanem egy ígéret is: hogy együtt haladunk tovább, figyelve egymásra, és nap mint nap értelmet adva a tanulásnak. A csábi alapiskolában újra elindult az élet – és vele együtt sok apró történet, amelyekből később emlék lesz.

A RÁKÓCZI SZÖVETSÉG BEIRATKOZÁSI ÖSZTÖNDÍJÁNAK ÁTADÁSA ISKOLÁNKBAN

A beiratkozási program keretében 2025. szeptember 17-én ünnepélyes keretek között átvehették a gyermekeiket magyar iskolába írató szülők a Rákóczi Szövetség beiratkozási ösztöndíját. Egy rövid kultúrműsor keretében a felső tagozatos tanulók egy Cserhádi dallal kedveskedtek a jelenlévőknek, az alsó tagozatos kisdíákok a két kis elsős közreműködésével egy

kedves műsorral örvendeztették meg a kedves vendégeket.

A Rákóczi Szövetség képviselésében dr. Fazekas Kristóf, Varga Eszter, valamint Pulisch József adták át az ösztöndíjakat, megköszönve a szülőknek azt a felelős és helyes döntést, hogy gyermeküknek szülőföldjükön magyar iskolát választottak.

Mgr. Zatyko Szilvia

Nagyjaink nyomában

Szeptemberben a „Nagyjaink nyomában“ elnevezésű tanulmányi kiránduláson vettünk részt, kilencedikesekként. Ez a kirándulás a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya jóvoltából lett megrendezve. E kirándulás egy nagyszerű lehetőség volt arra, hogy betekinthessünk irodalmi nagyjaink, Madách Imre és Mikszáth Kálmán életébe és munkásságaikba.

Én legfőképp Madách Imre életéről és munkásságairól fogok beszélni. Amit meglátogattunk, az Alsósztrégován volt a Madách-kastély. Itt volt a szülőháza, ahol leghíresebb műveit (az úgynevezett „oroszlánbarlangban“), írta meg mint például Az ember tragédiáját. 41 évet élt (1826-1864). A magyar irodalom egyik legkiemelkedőbb alakja, drámaíró, költő és politikus, a klasszikus magyar drámairodalom világirodalmi szintű mestere. Nógrád megye aljegyzője volt, aktívan részt vett a megyei közéletben. Az

1848–49-es szabadságharc alatt egészségi állapota miatt katonai szolgálatot nem vállalt, de segítette a bujdosókat, amiért börtönbe került. Fráter Erzsébettel kötött házassága boldogtalan volt, válásuk mély nyomot hagyott gondolkodásában és műveiben. Viszont volt 4 gyermeke, akik közül hárman éltek meg a felnőttkort, első gyermekük még csecsemő korában meghalt. Madách a feleségétől való 1854-es válása után egyedül, édesanyja segítségével nevelte fel őket Alsósztrégován. Madách kései leszármazottai ma is élnek, egy áruk például Braziliában, São Paulóban telepedett le.

Mint már említettem, ő írta meg Az ember tragédiája című drámai költeményt. A mű 15 színen keresztül követi végig az emberiség történetét Ádám, Éva és Lucifer alakján keresztül. Azt kutatja, van-e értelme az emberi küzdelemnek, van-e fejlődés a történelemben, vagy az emberiség bukásra van ítélve. A kastély ennek jeléül e mű színeiben volt berendezve. Ezen felül még láthattunk a kastély szalonját és egy kis színháztermet, ahol belehetett öltözni is. A kastélyparkot is megnéztük, ahol Madách Imre síremléke található.

Ez után még ellátogattunk a Magyarországon fekvő Csesztvére, ahol a Madách Imre Emlékmúzeumot tekintettük

meg. A kiállítás korhű dokumentumokkal, személyes bútorokkal és interaktív elemekkel idézi fel Madách Imre életét és munkásságát. Itt fogadta Madách Arany

Idén ősszel is sor került az immár hagyománnyá vált „Nagyjaink nyomában” elnevezésű tanulmányi kirándulásra, amelyen iskolánk 9. évfolyamos tanulói vettek részt a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmányának támogatásával. Az út célja az volt, hogy közelebbről megismerkedjünk irodalmunk egyik legnagyobb alakjával, Mikszáth Kálmánnal – életével, munkásságával és az őt inspiráló helyszínekkel.

Egyik állomásunk Szklabonya (mai nevén Sklabiná) volt, ahol Mikszáth Kálmán szülőháza, az Emlékház található. Az interaktív tárlaton játékos feladatok és korabeli tárgyak segítségével ismerhettük meg az író életútját. Láttuk azt a házat, ahol gyermekkorát töltötte, és megismertük, miként hatottak ezek az élmények későbbi írásaira. Különösen érdekes volt

Jánost is 1862 augusztusában, aki az *Az ember tragédiája* című mű kéziratát jött megnézni és itt születettek meg gyermekei is.

Bodžár Stephanie /9.B/

megpillantani a sokak által ismert „nagy palóc” származási helyét, és elgondolkodni azon, hogyan tükröződött vissza szülőföldje hangulata történeteiben.

Kirándulásunk második állomása Horpács volt, ahol az egykori Mikszáth-birtok és kúria áll. A hely különös varázsa azonnal megérintett bennünket – a domboldalon magasodó öreg fák és a táj békéje szinte visszarepített minket a 19. századba. Itt hallhattunk Mikszáth családi életéről, valamint arról, hogy mennyi szeretettel és humorral szemlélte szűkebb hazáját. A helyi idegenvezető mesélt nekünk arról is, hogy Mikszáth gyakran tért vissza Horpácsra pihenni és inspirálódni.

A nap végére fáradtan, de rengeteg élménnyel gazdagodva tértünk haza. A kirándulás nemcsak irodalmi tudásunkat bővítette, hanem lehetőséget adott arra is, hogy közelebbről kerüljünk nemzeti kultúránk nagy alakjaihoz – hiszen csak akkor érthetjük meg igazán műveiket, ha megismerjük azt a környezetet, amely őket formálta.

György Terézia /9.B/

NYELVEK EURÓPAI NAPJA A MAGYAR TAGOZATON

Szeptember végén ünnepeljük a Nyelvek Európai Napját, amelynek célja, hogy felhívja a figyelmet Európa nyelvi

sokszínűségére, valamint az idegen nyelvek tanulásának fontosságára. Ez az alkalom jó lehetőséget teremt arra, hogy a diákok megismerjék más országok nyelvét, kultúráját és hagyományait.

Iskolánk magyar tagozatán a megemlékezés egy egész héten át tartott. Ez idő alatt minden nap egy-egy tanóra keretében egy adott nyelvet mutattunk be, mindig az adott országgal együtt. A tanulók megismerkedhettek az ország alapvető földrajzi és kulturális jellemzőivel, néhány jellegzetes szóval, kifejezéssel, valamint az adott nyelv hangzásával és sajátosságaival.

A program célja az volt, hogy a diákok megtapasztalják: a nyelvtanulás nem csupán szabályok és szavak elsajátítását jelenti, hanem kaput nyit más

kultúrák és gondolkodásmódok felé is. A hét során a tanórák változatosak, élményszerűek voltak, és hozzájárultak a nyelvek iránti nyitottság és érdeklődés erősítéséhez.

A Nyelvek Európai Napja így nemcsak egy emléknap volt számunkra, hanem egy közös tanulási élmény, amely

rámutatott arra, milyen gazdag és sokszínű nyelvi környezet vesz körül bennünket Európában.

Mgr. Miskei Ferenc

ISKOLAI MENETGYAKORLAT A "ZÁHOZRA"

Iskolánk tanulói menetgyakorlaton vettek részt október 29-én, amelynek célpontja Csáb község kataszteri területéhez tartozó Zához dűlő volt. A túra nagyjából 4 kilométeres útvonalon haladt, enyhe, helyenként meredekebb emelkedőkkel.

A közös gyaloglás nemcsak fizikai kihívást jelentett, hanem jó alkalmat adott az együttműködésre, a kitartás gyakorlására és a közösségi élmény erősítésére is. A természetben megtett út egyszerre volt mozgás, tanulás és feltöltődés.

Mgr. Miskei Ferenc

AZ ISKOLAI TEJ VILÁGNAPJA

Szeptemberben az iskolák világszerte megemlékeznek az Iskolai Tej Világnapjáról, amelynek célja, hogy felhívja a figyelmet a tej és a tejtermékek szerepére a gyermekek és fiatalok egészséges táplálkozásában. A világnap jelképe a fehér szín, amelyet ezen a napon sokan ruházatukkal is megjelenítettek.

A tej értékes tápanyagforrás: kalciumot, fehérjét és vitaminokat tartalmaz, amelyek hozzájárulnak a megfelelő növekedéshez, az energiaszint fenntartásához, valamint a csontok és a fogak egészségéhez.

Számos ország iskoláiban ezen a napon külön programok keretében kapnak a

tanulók tejet vagy tejtermékeket. Intézményünkben is rendszeresen szerepelnek az étrendben tejtermékek, például kakaó, joghurt és sajt.

Az Iskolai Tej Program részeként az ebédnél minden étkező tanuló egy doboz tejet kapott. A világnap jó alkalmat teremtett arra, hogy tudatosítsuk: a tej mértékletes fogyasztása fontos eleme a kiegyensúlyozott, egészséges étrendnek.

MF / az alapkola weboldala alapján

FEHÉR CERUZA: JÓTÉKONYSÁGI ESEMÉNY ISKOLÁNKBAN

Ma, szeptember 19-én a mi iskolánk és óvodánk is bekapcsolódott a Biela pastelka - Fehér ceruza nevezetű országos jótékonyági gyűjtésébe. A Fehér ceruza a láthatatlan vonalakat szimbolizálja, és egyben a vakok világának a jelképe. A begyűjtött pénzadomány a vakok és a látáskárosultak megsegítésére szolgál. A gyűjtés teljes bevétele támogatja azokat a

programokat, amelyek segítik a vakokat és a látáskárosultakat abban, hogy kiegyensúlyozottan élhessék minennapjaikat, például megtanuljanak a fehér bottal biztonságosan járni, megtanulják a Braille írást, illetve olvasást és ezzel is segíthessék önállóságuk és személyes készségük fejlesztését.

MF / az alapiskola weboldala alapján

A VILÁGTÖRTÉNELMET ÍRÓ NAGYOKRA EMLÉKEZVE – GLORIA VICTIS 1956

A Rákóczi Szövetség programjainak köszönhetően a Kárpát-medence-szerte mintegy 14 ezer alap- és középiskolás,

Gloria Victis 1956-os Emlékünnepség volt, amelyre október 21. és 23. között

valamint egyetemista tisztelgett az 1956-os forradalom és szabadságharc hősei előtt. A megemlékezések központi eseménye a

háromezer fiatal érkezett a nemzet fővárosába, hogy a szabadság eszméjét ünnepelje és élményszerű ismereteket

szeressen a forradalom és szabadságharc történetéről.

A program részeként a Rákóczi Szövetség szervezésében 128 oktatási intézmény 5500 diákja utazott a Kárpát-medencében legalább egy országhatár átlépésével egy másik magyar közösséghez, miközben ugyanennyi fiatal fogadta az útra kelőket. A Gloria Victis Emlékünnepség – néhai Halzl József kezdeményezésének

köszönhetően – az elmúlt három évtized során a Rákóczi Szövetség legnagyobb és legemblematikusabb rendezvényévé vált. A fővárosba érkező háromezres diákküldöttség a szövetség Kárpát-medencei középiskolákban és egyetemeken működő ifjúsági szervezeteit képviseli.

A háromnapos rendezvény meghatározó eseménye az október 22-én, szerdán 15.00 órakor megtartott műegyetemi megemlékezés volt, amely az állami ünnepség hivatalos programjához is

kapcsolódott. Ünnepi beszédet mondott Nagy János, a Miniszterelnöki Irodát vezető államtitkár, valamint a külhoni diákok nevében Horváth Zenkő, felvidéki egyetemista.

A Műegyetemtől 16.00 órakor indult el a fáklyás felvonulás a történelmi útvonalon a Bem térre, ahol 17.00 órától megemlékezésre és koszorúzásra került sor. Az eseményen ünnepi beszédet mondott Szalay-Bobrovniczky Kristóf, honvédelmi miniszter, valamint László Petra, erdélyi egyetemista.

A háromnapos programsorozat számos további eseményt is magában foglalt: a résztvevők ellátogattak az Országos Széchenyi Könyvtárba, a 301-es parcellába, a Magyar Nemzeti Múzeumba, a Magyar Zene Házába, a Nemzeti Színházba és a Terror Háza Múzeumba, emellett filmvetítésen, dunai hajózáson és könnyűzenei koncerten is részt vettek.

Mgr. Miskei Ferenc / a RSZ Sajtóiroda alapján

AZ APA SZEREPE A CSALÁDBAN

Az apa a család alapját képezi. Nélküle nehéz lenne élni. Gondolkodtatok már azon, hogy egy apának milyen szerep jut egy család életében? Most elmondom, hogy én hogyan gondolom.

Egy apa megtanít a gyermekének nagyon sok fontos dolgot. Engem apukám megtanított biciklizni, focizni. Elvisz olyan helyekre, ahová nem tudna a család eljutni, ahová veszélyes lenne elmenni egyedül. Elvisz a barátokhoz, elvisz vásárolni,

kempingezni, koncertekre, kirándulni. Megtanítja, hogyan szereljem meg a biciklimet. Véleményem szerint sokat segít nekem, megtanít szinte mindenre, próbál mindent megadni, amit csak akarok. Megmagyarázza, ha valamit nem értek. Fizikai munkát végez. Apukám nélkül nehéz lenne az életem.

Megtanít arra, hogy ne féljek semmitől. Hálás vagyok, hogy ilyen apukám van.

Dola Zsombor /8.B/

AZ ÉN APUKÁM

Az apukám szlalom autóversenyző. Minden tavasszal elkezdődik az autóverseny-szezon, amit én már nagyon várok.

Szerinem ez nagyon menő. Már napokkal a verseny előtt készülődünk: pakolunk, ellenőrizzük az autót, apu megnézi a pályarajzokat, és kitölti a papírokat. A verseny napján nagyon korán kelünk, mert hajnalban indulunk. A versenyautót tréleren visszük. Amikor megérkezünk, regisztrálunk, letesszük az autót, és elkezdjük bejární a pályát. Utána jön az edzés, amikor sokszor én is apu mellett ülhetek. Sisakot és megfelelő ruházatot mindig kell viselni. Apukámon

ilyenkor tűzálló overál van. A verseny általában négy mért körből áll. A bójákat kerülgetni kell, és közben a lehető leggyorsabban haladni. Apu ilyenkor annyira koncentrálni, hogy szerintem még pislogni is elfelejt. Az autónk egy BMW E36-os, hathengeres, 2,5 literes, 230 lóerős motorral van felszerelve. Azért különleges, mert apukám építette, és „le van könnyítve”. A biztonságunkról a bukócső és a biztonsági övek gondoskodnak.

Nagyon büszke vagyok apukámra, mert sokszor díjazott, és komoly versenyeken is jól szerepel. Kétszer voltunk már Európa-bajnokságon, ahol kategóriájában ezüstérmes lett.

Szeretek versenyekre járni, mert mindig jó a hangulat, és sok kedves embert ismertem meg. A többnapos versenyek a kedvenceim, mert ott is alszunk, és nekem ez olyan, mint egy kirándulás.

Sliacky Oli /6.B/

MEZŐGAZDASÁG NÉLKÜL NINCS ÉLET

A mezőgazdaság az emberi élet alapja. Már régen is fontos szerepet töltött be, hiszen az emberek megélhetése a földműveléstől függött. Napjainkban is elengedhetetlen, még ha mások nem is gondolnak erre a mindennapokban.

A mezőgazdaság biztosítja számunkra az élelmiszereket, például a kenyeret, a zöldséget és a gyümölcsöt is. Emellett sok embernek ad munkát, főleg vidéken, és hozzájárul a falusi élet fennmaradásához. A természet és az ember kapcsolata itt mutatkozik meg a legjobban. A modern világban a mezőgazdaság folyamatosan fejlődik, de fontos, hogy a

termelés ne károsítsa a környezetet. A jövő szempontjából elengedhetetlen a fenntartható gazdálkodás, hogy a következő nemzedék is élvezhesse a természet adta lehetőségeket.

Összességében a mezőgazdaság nemcsak egy foglalkozás, hanem életforma is, amely meghatározza a múltunkat, jelenünket és jövőnket.

Zaťko Viktor /8.B/

OKTÓBER – AZ IDŐSEK HÓNAPJA

Október hagyományosan az idősek hónapja, amely jó alkalmat teremt arra, hogy külön figyelmet fordítsunk nagyszüleinkre és az idősebb generáció

tagjaira. Ez az időszak emlékeztet bennünket arra, mennyire fontos a tisztelet, a megbecsülés és az odafigyelés azok iránt, akik tapasztalataikkal és életútjukkal példát mutatnak számunkra.

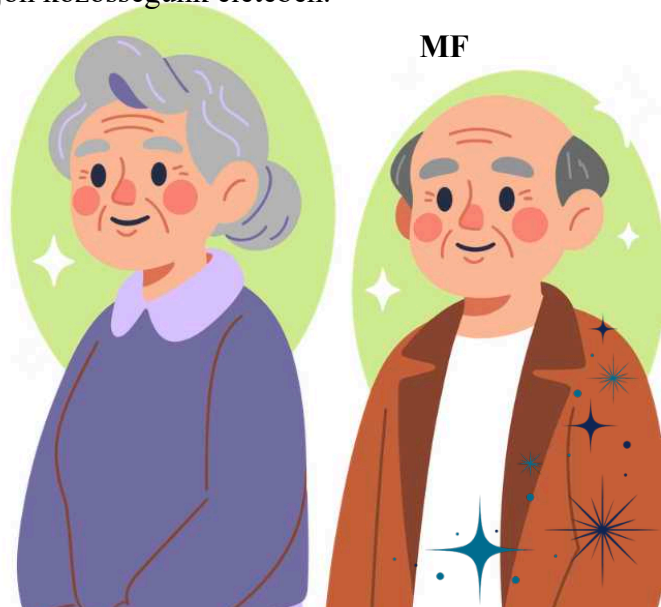
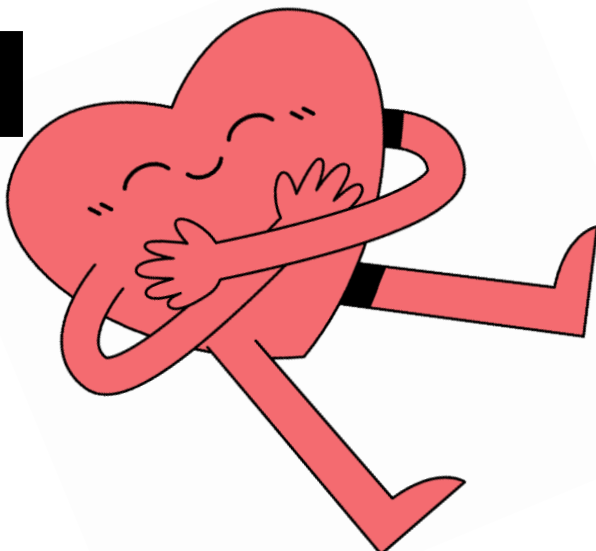
Iskolánkban október folyamán egy napon rövid kultúrmműsorral kedveskedtünk

a meghívott időseknek. A rendezvényen nagyszülők, valamint a tanulók egyéb hozzátartozói vettek részt. A műsor célja az volt, hogy köszönetet mondjunk nekik mindazért a szeretetért, törődésért és támogatásért, amelyet a mindennapokban nyújtanak.

A közös együttlét meghitt hangulatban telt, és mind a fellépő tanulók, mind a vendégek számára szép élményt jelentett. A program megerősítette bennünk azt a gondolatot, hogy az idősek tisztelete nemcsak egy hónaphoz kötődik, hanem egész évben fontos érték kell hogy maradjon közösségünk életében.

MF

GONDOLATOK AZ ELSŐ OSZTÁLYOSOK AVATÁSÁRÓL

Az első osztályosok avatása mindig különleges pillanat egy iskola életében. Ez az a nap, amikor a legkisebbek hivatalosan is az iskola közösségének részévé válnak. Bár még minden új számukra — a tantermek, a szabályok, a tanító nénik és bácsik —, ezen az ünnepen egyszerre lehetnek büszkék, boldogok és kíváncsiak.

Az avatás egyfajta kapu: átlépnek óvodából az iskolai világba, ahol már a tanulás, a felelősség és a kitartásé a főszerep. Ugyanakkor az ünnepség arról is szól, hogy nincsenek egyedül: osztályuk, tanáraik és az egész iskola közössége kíséri őket ezen az úton.

Az avatáskor nem csak diákokat fogadunk, hanem személyiségeket, akikben ott rejtőzik a lehetőség, a tehetség és a kíváncsiság. Feladatunk, hogy ezt gondozzuk, építsük, és közösséggé formáljuk az osztályt.

Az avatás után már nem „elsősök” csupán, hanem iskolások, akik előtt ott állnak az új barátságok, az első betűk, a számok, a titkok és a rengeteg közös élmény. Ezért ez a nap nemcsak a gyerekeké, hanem a szülőké és pedagógusoké is: mindannyian tanúi lehetnek a kezdetnek, amelyből évek múlva majd szép történet lesz.

„Az avatáson nagyon izgultam, de jó volt!”

Húšťava Annika

„Most már igazi iskolás vagyok, van padom, táskám, leckém, és sok új barátom is lett.”

Pápai Péter Áron

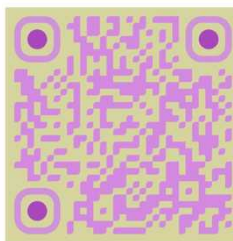
Ez az a nap amikor egy új nemzedék csatlakozik az iskola családjához. Ez a nap tele van izgalommal, reménnyel és egy cseppnyi félelemmel is, mert minden arc új történetet, minden tekintet új kíváncsiságot

hoz magával. Az iskola falai most több, mint valaha otthont adnak: helyet a kérdéseknek, a barátságoknak, a nevetésnek és a felfedezésnek. Ma kezdődik egy új fejezet, ahol mindenki lehet tanító és tanítvány egyszerre, ahol a

hibák is tanulási lehetőségek, és ahol minden egyes lépés a növekedés útját jelenti.

Mgr. Kissimonyi Beatrix
osztályfőnök

MESESAROK ALSÓSOKTÓL

**ZÁSZLÓ
TUDÁS
PRÓBA**

CSALÁDI KIRUCCANÁS

Bodzsár Benett /3.B/

AZ ELSŐSÖK AVATÁSA

Idén az 1.B osztályos, Húšťava Annikát és Pápai-Péter Áront november 18-án avattuk iskolánk elsőseivé.

Számukra ez egy elég fontos nap volt, mivel ezen a napon váltak iskolánk tagjaivá. Már megismerkedtek az iskolával és az iskolatársaikkal is. Az avatásukon ügyesen szerepeltek, szavaltak, számoltak, akadálypályán haladtak át, fogadalmat

tettek, hogy szorgalmasan fognak tanulni és betartják az iskolánk szabályait.

Még mindig sok feladat vár rájuk: meg kell tanulniuk az ábécét, az írást, az olvasást, a számolást és még számtalan kihívással fognak találkozni. Bízunk benne, hogy a kilenc évük alatt mindezt sikerrel veszik majd. Sok sikert kívánunk nekik a betűk és a számok világában!

Húšťava Annika

Apátújfaluból érkezett. 7 éves, kedvenc színe a rózsaszín. Szeret rajzolni. Legkedvesebb állata a macska. Kedvenc tantárgya az olvasás. Ha nagy lesz, lovász szeretne lenni.

Pápai Péter Áron

Apátújfaluból érkezett. 7 éves, kedvenc színe a zöld. Szeret autókkal játszani. Legkedvesebb állata a róka. Kedvenc tantárgya a matematika. Ha nagy lesz, vadász szeretne lenni.

Dola Ákos /9.B/

A JÓ ÉS ROSSZ – BELSŐ IRÁNYTŰK

Sokszor halljuk a mindennapokban a „jó” és a „rossz” kifejezéseket. De vajon mitől függ ez a két fogalom? Amikor még kisebbek voltunk, és a többiekkel játszottunk, már akkor is volt róla valamilyen elképzelésünk. Amikor a homokozóban várat építettem, és egy másik fiú ledöntötte, tudtam, hogy ha megdobom őt a lapáttal, az fájni fog neki. Úgy gondoltam: ha nekem fájtna, akkor neki is fájjon.

Ma már sokkal nehezebb egyetérteni abban, mi a helyes és mi a helytelen, mert az emberek különböző alapokra építik a moralitásukat. Vannak akik szerint az erkölcs az érzéseken alapul, mások szerint a kultúrán, és olyanok is akadnak, akik a vallásra vezetnek vissza. Az én felfogásom szerint azonban a jó és a rossz nem lehet pusztán szubjektív vélemény kérdése. Mindig létezik egyfajta igazság és objektivitás, amelyet az ember legbelül érez – még akkor is, ha nem akarja elfogadni.

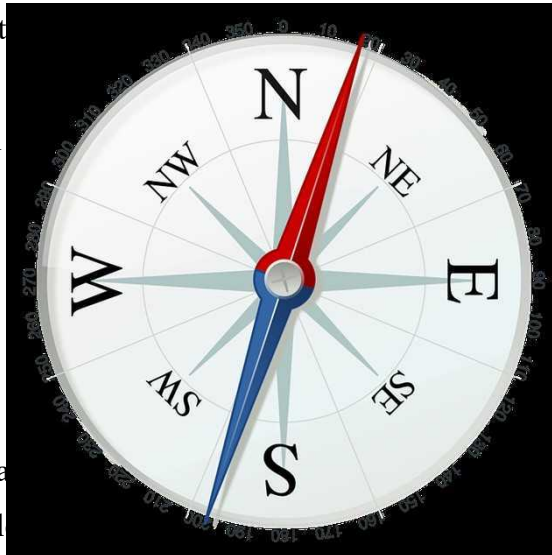
Egy bizonyos pontig könnyű egyetérteni az erkölcsi szabályokban. A legtöbben elfogadják, hogy „hazudni

rossz”, vagy hogy „lopni rossz”. Van azonban egy határ, ahol ez már sokaknak nem tetszik, és nem hajlandók beismerni: például azt, hogy „a cigarettázás rossz” vagy hogy „a drogozás rossz”. Ilyenkor gyakran elhangzik az érv: „Ne szóljanak bele az életembe.”

Ebben az esetben a logika szétesik. Hiába tudjuk, hogy ezek a dolgok ártanak,

de nem akarjuk elfogadni mások véleményét, mert saját döntésnek tekintjük. Mégis, mélyen legbelül tisztában vagyunk vele, hogy helytelenek. Véleményem szerint minden ember biztosan tudja ezt önmagában.

A vallás is sokféle irányba terelhet minket: a kereszténység, az iszlám vagy a buddhizmus mind más értékrendet közvetít, ami gyakran nézeteltérésekhez vezet. Összességében azonban úgy gondolom, hogy még ha nem is akarjuk mindig beismerni, legbelül tudjuk, mi a helyes és mi a helytelen. Ez a belső iránytű segíthet abban, hogy felelősebben döntsünk a tetteinkről.

A FIATALOK A NEMZETÉRT ALAPÍTVÁNY AJÁNDÉKA AZ ALSÓSOKNAK ÉS AZ ÓVODÁSOKNAK

A Fiatalok a Nemzetért Alapítványt a hazaszeretet által vezérelt, lelkes fiatalok hozták létre. Az alapítvány szívügyének tekintette történelmi és kulturális hagyományaink ápolását, őseink emlékének megőrzését, valamint a tudományos és kulturális élet gazdagítását az ezt szolgáló rendezvények szervezésével és támogatásával.

E szemlélet jegyében adták át decemberben a csábi magyar tagozat alsó tagozatos tanulóinak a „*Színezd újra a magyar történelmet!*” című

munkafüzeteket. A kiadványokat Morva Máttyás nyújtotta át, aki az alapítvány képviselőjében érkezett hozzánk. Ő anyai ágon dacsókeszi származású, így örömmel mondhatjuk: “földink” látogatott el iskolánkba.

Az alapítvány egy olyan, történelmünket és kulturális értékeinket bemutató színező-kifestőt jelentetett meg,

amely kifejezetten a legkisebb korosztályt szólította meg. A hosszas tervezést és kivitelezést követően napvilágot látott kiadvány célja az volt, hogy már kisgyermekkorban megkezdődhessen a múltunk dicső eseményeivel és értékeivel való ismerkedés.

A füzet 28 rajzot és az azokhoz kapcsolódó, akár szülők által is ismertethető szövegeket tartalmazott, lehetőséget adva arra, hogy a gyermekek játékosan, színezve tanuljanak, miközben erősödött bennük történelmünk ismerete és a nemzeti értékek iránti kötődés.

Mgr. Miskei Ferenc

MILYEN AZ IGAZI BARÁT?

Az is barát, akivel összeveszünk? Nézzük meg a kérdést közelebbről!

Szerintem a barátság fontos dolog, főleg az iskolában. A tanuló sok időt tölt az

iskolában, és jó érzés, ha vannak barátai, akikkel meg tudja osztani az örömét vagy akár a problémáit is. Például, ha valakinek rossz napja van, jól esik neki, ha valaki meghallgatja, esetleg segít megoldani az adott helyzetet. A barátok között is lehetnek viták. Előfordul, hogy valakivel nem értünk egyet mindenben vagy megbántjuk egymást. Ilyenkor fontos, hogy meg tudjuk beszélni a dolgokat, és ettől a barátság még erősebb lesz.

Egy idézet szerint: A barátság attól értékes, hogy számíthatunk egymásra.

Híves Krisztián /8.B/

MIÉRT FONTOSAK A SZABÁLYOK ÉS A STRUKTÚRA?

Miért fontosak a szabályok? Nem rosszak? Nem hátráltatnak? Nem limitálják a képességeinket? Hát, szerintem nem.

Ha nincsenek szabályok, akkor túl sok a szabadság. Túl nagy a választék abból, hogy mit csinálj, mivel semmit sem muszáj. Hozzászokunk ahhoz, hogy csak azt csináljuk, ami épp kényelmes, és így akármibe belekezdünk, nem lesz befejezve, ott lesz hagyva, amint egy kicsit is

kellemetlenné válik. Mindenki azt csinálja, ami saját magának jó, és nem törődik másokkal, mivelhogy nincs hozzászokva ahhoz, hogy a tetteinek van következménye. Ha vannak szabályok, van struktúra, akkor az emberek tudják, mit kell, mit szabad, és mit nem szabad csinálni. Büntetések is kellenek arra az esetre, hogyha valaki megszegné a szabályokat, rájöjjön, hogy vannak

következmények, és kisebb lesz az esélye annak, hogy megint szabálysértést kövessen el. Az emberek tisztában vannak tetteik következményeivel, ezért igyekeznek nem meggondolatlanul viselkedni, és nem ártani másoknak.

Ebből kifolyólag az a véleményem, hogy a szabályok teljes mértékben nélkülözhetetlenek, és az anarchiának szinte nincsenek is előnyei.

Oravec Mathias /8.B/

DOBOLÁS „2025”

Idén is bekapcsolódtunk a Dobolás nevű eseménybe, hogy teret adjunk a gyerekek hangjának, és jobban lehessen hallani őket.

Az iskolának minden tanuló számára biztonságos és támogató környezetet kell biztosítani. Ennek ellenére sajnos előfordul, hogy egyes diákokat zaklatás, bántalmazás vagy megfélemlítés ér. Az ilyen helyzeteket az elkövetők gyakran azzal próbálják bagatellizálni, hogy „csak vicceltek”, azonban amennyiben valakit szándékosan és rendszeresen érnek bántó megnyilvánulások, az már nem tekinthető tréfának, hanem zaklatásnak minősül.

A zaklatás nemcsak testi, hanem súlyos lelki következményekkel is járhat. Az érintett tanulók gyakran szorongva

vesznek részt az iskolai életben, félnek megszólalni az órákon, és úgy érezhetik,

hogy nincs lehetőségük segítséget kérni. Fontos ezért, hogy mindannyian figyeljünk egymásra, és ne menjünk el szó nélkül az olyan esetek mellett, amikor környezetünkben valakit bántanak.

Közös felelősségünk, hogy iskolánkban a tisztelet, az elfogadás és az

egymás iránti odafigyelés legyen a meghatározó érték.

Híves Melánia /7.B/

HOGYAN KEZDTEM EL DOBOLNI?

Körülbelül hatéves lehettem, amikor műanyag botokkal elkezdtem dobolni. A nagypapám látta ezt, és mivel ő nagyon régen zenekarban dobolt, így ő ezt egy új esélynek vette. Ekkor a nagypapám

két napba telt, azt én 10–20 perc alatt megtanultam. Miután látta, hogy nagyon jól megy a dobolás, egy évvel később rendelt nekem egy igazi, komoly dobfelszerelést, amin azóta is játszom.

Ezután 10 évesen beiratkoztam a zeneiskolába, ahol Gál Zsolt lett a tanárom, aki az Elán Forever zenekarból ismert. Az első évemet Nagykürtösön jártam ki. Az elején nehéz volt, hiszen minden új volt számomra, de sok gyakorlással egyre magabiztosabb lettem. Az év végén már egy kisebb koncerten is felléphettünk, ami hatalmas élmény volt. Sajnos a nyári szünet alatt a zeneiskola megszűnt, ezért át kellett iratkoznom egy másik intézménybe. 2025 szeptemberétől Magasmajtényba (szlovákul Hrušov) járok minden hétfőn. Szerencsére a tanárom maradt Gál Zsolt.

elkezdett mindenféle olyan tárgyat keresni – például vödröt, vastárgyakat –, amelyeken lehetett ütemeket játszani. Ezek segítségével készítette el az első „dobfelszerelésemet”.

A dobolás számomra nemcsak tanulás, hanem öröm és kikapcsolódás is. Sok élményt, kitartást és önbizalmat adott, és remélem, még sokáig része marad az életemnek.

A nagypapám ezután elkezdett tanítani nekem alapritmusokat, és ami neki

Szilágyi Robika /5.B/

A KARÁCSONY CSODÁJA

Karácsony közeledtével az iskola folyosói megtelnek fenyőillatú

dolgokat. Számukra a csoda az, ha valaki meghallgatja őket, ha kapnak

vegyeredmény, hanem az együtt lét öröme a lényeg.

Tanítóként nap mint nap látom, hogy a gyerekek nem kérnek nagy

csodákat. Akar a családja körében,

akár egy gyermek mosolyában, akár egy jó szóban, amely elindít valami szépet.

Mgr. Kissimonyi Beatrix

MESESAROK ALSÓSOKTÓL

ÁLLATI PEXESO

AZ ŐZIKÉK TÉLI MESÉJE

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kisfiú, akit Tíkének hívtak. Egy napon hatalmas hó esett. A hó olyan magas volt, hogy még a madarak is inkább a fákon álldogáltak, mert alig találtak élelmet.

A kisfiú nézte az ablakból a fehér világot, és észrevette, hogy kint az erdőszélen néhány őzike toporog. Reggel nem találtak semmit, délben sem, este pedig még kevesebbet. Így telt el a napjuk egyik napról a másikra, és már négy napja nem volt mit enniük.

Az ötödik napon Tíke úgy döntött, hogy segít rajtuk. Fogta a szánkóját,

rápakolt egy kis eleséget, és elindult be az erdő felé.

Ahogy közeledett, látta, hogy az őzikek türelmesen várnak a fák alatt. A kisfiú odaszánkózott, és gyorsan kipakolta nekik a finom falatokat. Az őzikek először kicsit féltek, de aztán óvatosan közelebb léptek, és falatozni kezdtek.

Miután jól laktak, hirtelen elszaladtak az erdőbe, de mire Tíke visszaült a szánkójára, már ott álltak újra – mintha azt mondanák: „Köszönjük!”

A kisfiú csak mosolygott, intett nekik, és vidáman hazaszánkózott. Itt a vége, fuss el véle!

Balga Nico /3.B/

MIKULÁS AZ ISKOLÁNKBAN

Az idén sem maradt el a várva várt Mikulás-látogatás az iskolánkban. Az 5–9. osztályos

tanulók izgatottan gyűltek össze a 8.B osztályban. Begyakoroltunk egy dalt is, amelyet a Mikulás tiszteletére adtunk elő. A választás a vidám hangulatú „*Hóembernek se keze, se lába...*” című dalra esett.

Már nagyon vártuk, mikor jelenik meg a Mikulás, és amikor végre belépett az osztályba, nagy öröm és lelkesedés töltötte be a termet. Megkérdezte tőlünk, hogy jók voltunk-e az év során. Mi határozott igennel válaszoltunk – még ha talán nem is mindenki mondott teljesen igazat.

Ezután elénekeltük neki a begyakorolt dalt, amit nagy mosollyal és figyelemmel hallgatott végig. A fellépés után a Mikulás sem maradt adós, mindenkit megajándékozott, aminek nagyon örültünk. Az esemény végén közös fényképet is készítettünk vele, hogy ez a kedves emlék megmaradjon számunkra.

Ez a nap sokunk számára vidám és emlékezetes élmény marad, ismét bebizonyosodott, hogy a Mikulás minden évben örömmel látogat el hozzánk.

KARÁCSONY GYERMEKSZEMMEL

MIT JELENT NEKEM A KARÁCSONY?

Gyermekkorban a karácsony több, mint egy ünnep – egy különleges hangulat, amely már jóval december 24. előtt beköltözik az iskola folyosóira és az otthonokba. A készülődés izgalma ott van minden apróságban: a ragasztott fenyőfákban, a

csillámporos rajzokon, a tanterem lassan felgyulladó karácsonyi fényeiben, és abban a pillanatban, amikor az első karácsonyi dal felcsendül a próbán.

A gyerekek szemében a karácsony csoda. Csoda, mert ilyenkor minden lelassul: több idő jut mesére, játékra, beszélgetésre. Csoda, mert az otthonaink megtelnek illatokkal – mézeskalács, narancs, fahéj –, és a család együtt ül az

asztal köré. Csoda, mert egy apró ajándék is elég ahhoz, hogy valaki egész nap mosolyogjon.

És mit jelent a karácsony igazából? A válasz gyerekenként más, de van benne valami közös: a várakozás öröme. Várjuk a Jézuskát vagy a Mikulást, várjuk az estét, a csillagszórót, a kicsomagolást, majd később azt, hogy újra együtt legyünk. A gyerekek számára az ajándék ugyan fontos, de néha a legemlékezetesebb mégis az együtt töltött idő: a közös sütés, a hógolyózás, a templomi ének vagy a családi társasjáték.

Tanítóként gyakran hallom a gyerekektől, mit jelent számukra a karácsony:

„Szeretem, hogy együtt a család.” – Zaťko Anna

„Nálunk ilyenkor sokat játszunk.” – György Marci

„Béke, szeretet és nyugalom van.” – Híves Tomika

„Nem kell iskolába menni és jó otthon.” – Súth Marci

„Otthon vagyunk, együtt a család és ajándékot kapunk.” – Cibul’a Lilike

„A karácsony azt jelenti, hogy szeretünk és szeretve vagyunk.” – Sztancsik Anabella
„A karácsony olyan, mintha a szeretet csillagokat szórna, és mindenki boldog lesz.” –

Varga Kamilla

„A legjobb az, amikor anya és apa nem siet.” – Súth Leó
„Együtt a család és boldogok vagyunk.” – Húst’ava Annika
„Béke van és ajándékot kapunk.” – Pápai Péter Áron

Ezek az egyszerű mondatok világítanak arra, hogy a gyermeki

karácsony lényege nem a fényes dobozokban van, hanem a szeretet csendjében és az együtt töltött időben.

A karácsony gyermekszemmel tehát olyan ünnep, amelyben még él a varázslat, ahol a szeretet láthatóvá válik, és ahol a csoda nem múlik el december 24-én. Ha mi, felnőttek is képesek vagyunk így látni, talán mindannyian közelebb kerülünk a karácsony igazi üzenetéhez.

Mgr. Kissimonyi Beatrix

KARÁCSONYI MŰSOR ÉS VÁSÁR

Iskolánkban idén is nagy izgalommal készültünk a karácsonyi műsorra. A magyar tagozat diákjai változatos és szórakoztató műsorszámokkal léptek színpadra, célunk az volt, hogy a közönség számára a kikapcsolódás mellett a karácsony meghitt hangulatát is közvetítsük.

A műsort elsőként a kisebbek nyitották meg versekkel, színdarabbal és tánccal, majd a magyar tagozat tanulói

folytatták az előadást versekkel, énekekkel, tánccal, színdarabbal és paródiával. Bízunk benne, hogy az ünnepi, meghitt pillanatok mellett sikerült vidám perceket is szerezni a

nézőknek. Az előadást közös énekléssel zártuk.

A műsort követően került sor a karácsonyi vásárra, ahol a diákok és a szülők által készített kézműves termékeket

lehetett megvásárolni. A vásár nagy sikernek örvendett, a befolyt összeg a magyar tagozat munkáját támogatta. Az est végén süteménnyel, teával és puncssal vendégeltük meg a résztvevőket.

Összességében elmondható, hogy a karácsonyi műsor és vásár sikeresen zajlott le, és reméljük, hogy minden jelenlévő kellemes élményekkel gazdagodott.

Bodžár Stella /7.B/

KÖNNYEKET CSALTUNK A SZEMEKBE

Kakaós csiga - recept

A kakaós csiga a francia-osztrák péksüteményekből nőtte ki magát a mindenki által szeretett süтивé. Szinte dominálta a 20. századot az olcsóságával és a finomságával, viszont volt neki két riválisa (a fahéjas csiga, túrós csiga), de mint legfiatalabb neki is fel kellett zárkóznia és sikerült is.

Viszont amit sok ember nem tud, hogy le is előzte (szerintem) a fahéjas csigát és a túrósat is. Ha elmennek egy pékségbe soha nem lesz olyan, hogy nem fognak

találni kakaós csigát még akkor se, ha az csak egy újonnan nyitott pékség. A kakaós csiga annyira finom lett, hogy ma már a top 15 legjobb pékségi sütik között található.

Én úgy is szeretem hívni, hogy a pékségek Iniesta-ja mivel amikor az ember megkóstolja akkor a mágikusság és a finom ropogóssága, és benne a csoki elkápráztatja az embert.

Ha te is szereted, íme itt egy kiváló recept hozzá. Jó étvágyat hozzá!

RECEPT

50 dkg liszt
3 evőkanál cukor
csipet só
2db tojássárgája
2.5 dl tej
3 dkg élesztő
10 dkg vaj (olvasztott)

A TÖLTÉLKHEZ

10 dkg vaj (olvasztott)
20 dkg kakaópor
15dkg porcukor

A TETEJÉRE

2dl tej
1 csomag vaníliás cukor

Darányi Krisztofer /9.B/

MESESAROK ALSÓSOKTÓL

A RÓZSA, A LUFI ÉS A BRAWLER VÁROS TITKA

Egyszer volt, hol nem volt, a messzi Brawler Városban élt egy kedves lány brawler, Elli. Elli mindig vitt magával egy illatos rózsát, amit egyszer majd a szerelemnek akart odaadni. Csakhogy Brawler Város tele volt küldetésekkel, harcokkal, eventekkel, skinekkel, meg persze rengeteg balfékkal is, ezért Elli ritkán talált időt romantikára.

Egy különleges napon történt. Meghírdtték, hogy a városban Ballersztor lesz! Mindenhol lufik lebegtek, arany tokentosák lógtak és a bolt előtt 100 különleges gadget-et árultak—volt ott minden: super skill, hyper töltet, és még gyémánt is! Aki elég ügyes volt, gyémántért bármit megvehetett.

A legizgalmasabb mégis az volt, hogy új skinek érkeztek: bébi Elli skin, egy új brawl pass skin, és még egy olyan is, amelyről senki nem tudta, mire képes—csak az volt ráírva: „Legendary Love”.

Ám nemcsak skinek voltak újonnan a városban. Megjelentek az Undead Trió tagjai is: Emsz, Frank és Mortis. Emsz unokaöccse is velük tartott, de a legnagyobb rejtély az volt, hogy senki sem

tudta, ki Emsz anyukája vagy apukája. A város lakói csak találgattak, és mindenki sejtett valamit.

Voltak szerelmes párok is: Bee és Charlie, valamint Riko és Polsta, aki épp a legújabb brawl show-ban szerepelt. Riko sokat beszélt Polstáról, de rémesen félnék volt, mert még sosem tudta rendesen elmondani neki az érzéseit.

Eközben Elli egy küldetésre indult: meg kellett szereznie a „Legendary Love” skint, mert azt beszélték, hogy akinek ez megvan, az megtudhat valami nagyon fontosat a szerelemről. Elli reménykedett, hogy így majd egyszer megtudja, kinek adhatja a rózsáját.

Elindult hát a városon át, és útja során találkozott sok brawlerrel. Voltak ott hősök, szuperhősök, építők, robotok, legendák, sőt még olyanok is, akiket nem lehetett csak úgy legyőzni. Elli lufikat gyűjtött, tokeneket szerzett, és mindenféle küldetést teljesített.

Mire a nap végére ért, már csak egyetlen akadály maradt: ki kellett állnia egy brawl arénába, ahol egyszerre kellett okosnak, gyorsnak és kedvesnek lennie—

mert kiderült, hogy nem harcolni kell, hanem segítséget nyújtani a többieknek. Elli segített Franknek hazacipelni a kalapácsát, adott Mortisnak egy napszemüveget, hogy ne legyen túl komor, és még Emsznek is szerzett hajlakkot.

Mindenki mosolygott, és Elli végül megkapta a Legendary Love skint. Amikor felvette, a skin rózsaszín fénnel ragyogott, és Elli hirtelen megértette, **hogy a szeretet nem csak arról szól, hogy kinek adod a rózsádat—hanem arról is, hogyan viselkedsz másokkal.**

És miközben ezt megértette, valaki odalépett hozzá. Egy fiú brawler volt, idegesen toporgott, és azt mondta:

— Szép rózsá... amúgy én... én régóta szeretném megkérdezni... eljönnél velem egyszer a brawl parkba?

Elli elmosolyodott.

— Igen — mondta, és átnyújtotta neki a rózsát.

Az egész város ujjongott, lufik szálltak, legendások csillogtak, Riko pedig olyan hangosan tapsolt, hogy még Mortis is elmosolyodott.

És hogy ki volt a fiú? Azt senki sem tudja biztosan — mert minden brawler szerint ő volt az... De ez már egy másik mese története!

Varga Kamilla /4 B/

A MAGYAR KULTÚRA NAPJA

MGR. ZATYKO SZILVIA

2026. január 22-én ünnepeltük a magyar Himnusz születésnapját.

Szavaink *hajlíthatók, forgathatók, újraértelmezhetőek* - és még visszafelé is tudnak mesélni.

A magyar nyelv egyszerre pontos és játékos, gazdag és árnyalt: minden hangjában gondolkodás, minden szavában kultúra él.

PALINDROM

Játékos kedvű írók jöttek rá arra, hogy a magyar nyelvben sok olyan szó van, amely visszafelé olvasva is értelmes.

Az első teljes fordítható költemény így kezdődik:

*Lola Dalol,
Nyara arany,
Tele kikelet...*

Babits Mihály bukkant rá elsőként, hogy az *erőszakos* szó fordítva azt jelenti *sok a szőre*.

Karinthy Frigyes persze ebből a játékból nem maradhatott ki. Szavai:

*nyávogni = ingovány
integetni = integetni
gárdanadrág = gárdanadrág*

**Teszteld tudásodat
másfél perc alatt**

Keress te is ehhez hasonló megfordítható szavakat!

SÍELNI BÁRKI TUD – JÓL SÍELNI TANULNI KELL

Több éve síelek már, mégis ezen a bizonyos héten tanultam meg igazán uralni a lejtőket. Iskolánk sítanfolyama évek óta a telgárti pályákon valósul meg, idén január utolsó hetében került rá sor.

Nagyon vártam ezt az időszakot, hiszen kifejezetten szeretek síelni. Iskolánkból mindössze hárman rendelkezünk már komolyabb tapasztalattal, ezért külön csoportba kerültünk, amelyet Németh Zsolt tanár úr vezetett. A kezdőkkel Ďurčik László tanár úr foglalkozott. Az első napot a legkisebb pályán töltöttük, majd fokozatosan egyre nehezebb terepeken síeltünk. Az utolsó napon már a második legnagyobb pályát, a pirosat is teljesítettük, a fekete pálya mellett.

A szállásunk is nagyon kényelmes volt, hárman laktunk egy szobában. Szabadidőnkben pingpongozni, csocsózni és fürdeni is lehetett. Számomra az ételek különösen emlékezetesek maradtak, főleg a

svédasztalos reggelik, amelyek a nap kedvenc étkezései voltak.

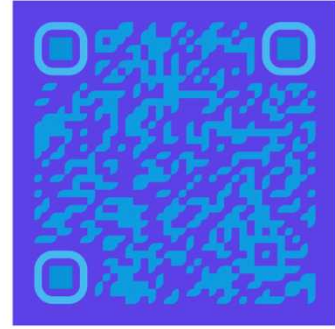
A napi programunk pontos rend szerint zajlott: 07.15-kor ébresztő, 07.45-kor reggeli, majd 08.30-kor buszos indulás a sítálpályához. A délelőtti síelés 09.00 órakor kezdődött, 11.30-kor tértünk vissza ebédelni. A pihenő után 13.30-kor ismét útnak indultunk, a délutáni síelés 14.00 órától 16.00 óráig tartott. A vacsora 17.30-kor volt, a napot pedig 22.00 órakor takarodó zárta.

Ez a hét rengeteget adott számomra: sok új technikát tanultam a tanár úrtól és a síelőtársaimtól, emellett új barátságokat is kötöttem, hiszen egyedüli voltam a magyar tagozatról. Bár jólesett kiszakadni az iskolai mindennapokból, a tananyagot természetesen pótolnom kell. Ennek ellenére ez az élmény minden szempontból megérte.

Zat'ko Oli /7.B/

CHRISTMAS CAROL READ & SCAN & QUIZ

A Christmas Carol is one of the most popular stories about Christmas of all time. It was written by Charles Dickens in 1843 and was an instant success. Since then it has been adapted many times for the theatre, cinema and television.

It was Christmas Eve, and Ebenezer Scrooge was sitting in his cold, miserable office. In the next room, his clerk, Bob Cratchit, was working. Cratchit's office didn't have a fire, so it was even colder than his boss's.

'Merry Christmas, Uncle!' cried a happy voice. It was Scrooge's nephew, Fred.

'Bah, humbug!' said Scrooge. He was a mean, cold-hearted old man and he hated Christmas.

'Are you going to join us for our Christmas dinner tomorrow, Uncle?' said Fred.

'We're eating at one o'clock.'

But Scrooge didn't think people should celebrate, even on Christmas Day, so he refused.

As Fred was leaving, two gentlemen came to the office. They were collecting money for the poor. Scrooge was very rich, but he didn't give them any money. *'I'm not going to give money to people who don't work – even at Christmas!'* he told the gentlemen.

When the time came to close the office, Scrooge spoke to his clerk.

'I suppose you want a day off tomorrow.'

'If you don't mind, sir. It will be Christmas Day.'

'Well, I do mind. Why should I pay you for a day's work in the office, when you won't be here? But I suppose you must have it.'

With that, Scrooge went home to his cold, dark house.

That night, as Scrooge was eating a bowl of soup, he heard a strange noise. He heard someone pulling some heavy chains across the floor. Suddenly, a ghost walked straight through his door. It was Jacob Marley, Scrooge's old business partner.

'Marley!' cried Scrooge. 'But you died seven years ago!'

'Yes,' said the ghost, 'and for seven years I have carried these chains that I made in my lifetime. I cannot rest, because I was never good or generous when I was alive.'

'But why are you here?' said Scrooge. *'What do you want?'*

'I am here to warn you, Ebenezer. If you don't change your ways, you, too, will carry chains like these for eternity. Three spirits will visit you tonight. Remember what I have told you.'

With that, the ghost disappeared through the window.

Scrooge ran to the window and looked out. The air was full of spirits, all carrying chains and crying sadly. Scrooge

closed the window and went to bed. He soon fell asleep, but, just as Marley's ghost said, three spirits visited Scrooge that night. Each one took him on a journey.

The first spirit was the Ghost of Christmas Past. The spirit took Scrooge back to a time when he was a young man. He saw himself at Christmas at a party. He was singing and dancing. The spirit then showed him his beautiful fiancée, Belle, too. When he was young, he wanted to get married, but as he got older, Scrooge started to love money more than people. Gradually he lost all his friends. Belle married someone else, and Scrooge became a mean, lonely old man. Scrooge didn't enjoy seeing all this.

The second visitor was the Ghost of Christmas Present. He took Scrooge to see Bob Cratchit and his family. They were very poor, because Scrooge didn't pay Bob very much. They only had a very small chicken for Christmas dinner, but they were laughing and smiling – even Tiny Tim, who was very sick and weak. Scrooge felt

ashamed. The Cratchits were enjoying Christmas even though they were poor. He had lots of money, but he was mean and unhappy.

The last spirit was the Ghost of Christmas Future. He showed Scrooge Christmas in the future – and it was a terrible future. Tiny Tim was dead, because his parents couldn't afford medicine for him. The Cratchits were heartbroken and Bob was crying. Someone else was dead, too, but nobody cried for him. In fact, a lot of people were happy.

'Who has died?' asked Scrooge. The spirit said nothing, but he took Scrooge to a cemetery.

'Why have you brought me here?' he asked. Again, the spirit said nothing. He just pointed to the dead man's grave. On it was the name – Ebenezer Scrooge.

Scrooge was terrified. *'Spirit. Listen! I'm going to change my ways. I promise. I've seen many things tonight and I've learnt my lesson. Please tell me that the future won't be like this. Please! Please!'* The spirit didn't reply.

Suddenly, Scrooge was back in his own bed again and it was morning. He jumped up and ran to the window.

'What day is it?' he called to a boy in the street.

'Today?' The boy was very surprised. *'Why, it's Christmas Day!'*

'So I haven't missed it,' thought Scrooge. *'God bless you, Jacob Marley. And God bless Christmas!'*

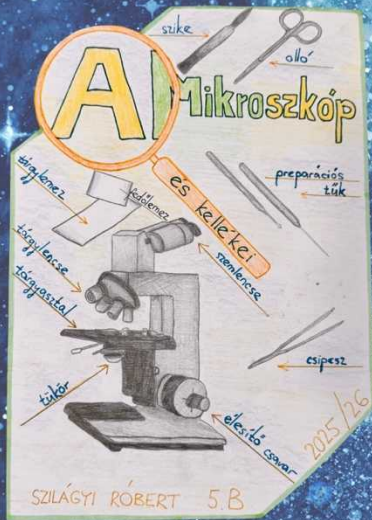
From that moment Scrooge was a different man. First he sent the boy to buy an enormous turkey and take it to the Cratchits. Then he went out into the street and said *'Merry Christmas'* to everyone that he met. As he was walking along, he saw the gentlemen who had come to his office. *'If you come to my office tomorrow, I'll give you some money for the poor – a lot of money,'* he told them. The gentlemen were very surprised.

His nephew, Fred, and his wife were surprised, too, when Scrooge arrived for Christmas dinner.

After Christmas, when Bob Cratchit returned to work, Scrooge said: *'I'm going to double your wages, Bob. And I'm going to give you some money to help Tiny Tim.'*

So Tiny Tim didn't die, and Scrooge didn't have any more visits from spirits. He was always cheerful at Christmas and he lived happily for the rest of his life

Munkái

Robika, 5.B

Melani, 7.B

Oli, 7.B

Oli, 6.B

Stella, 7.B

Ákos, 9.B

Stefi, 9.B

Krisz, 9.B

**SIKEREK BEN ÉS KITARTÁS BAN
CAZDAG MÁSODIK FÉLÉVET
KÉVÁNUNK.
EGYÜTT SIKERÜLNI FOC. :)**

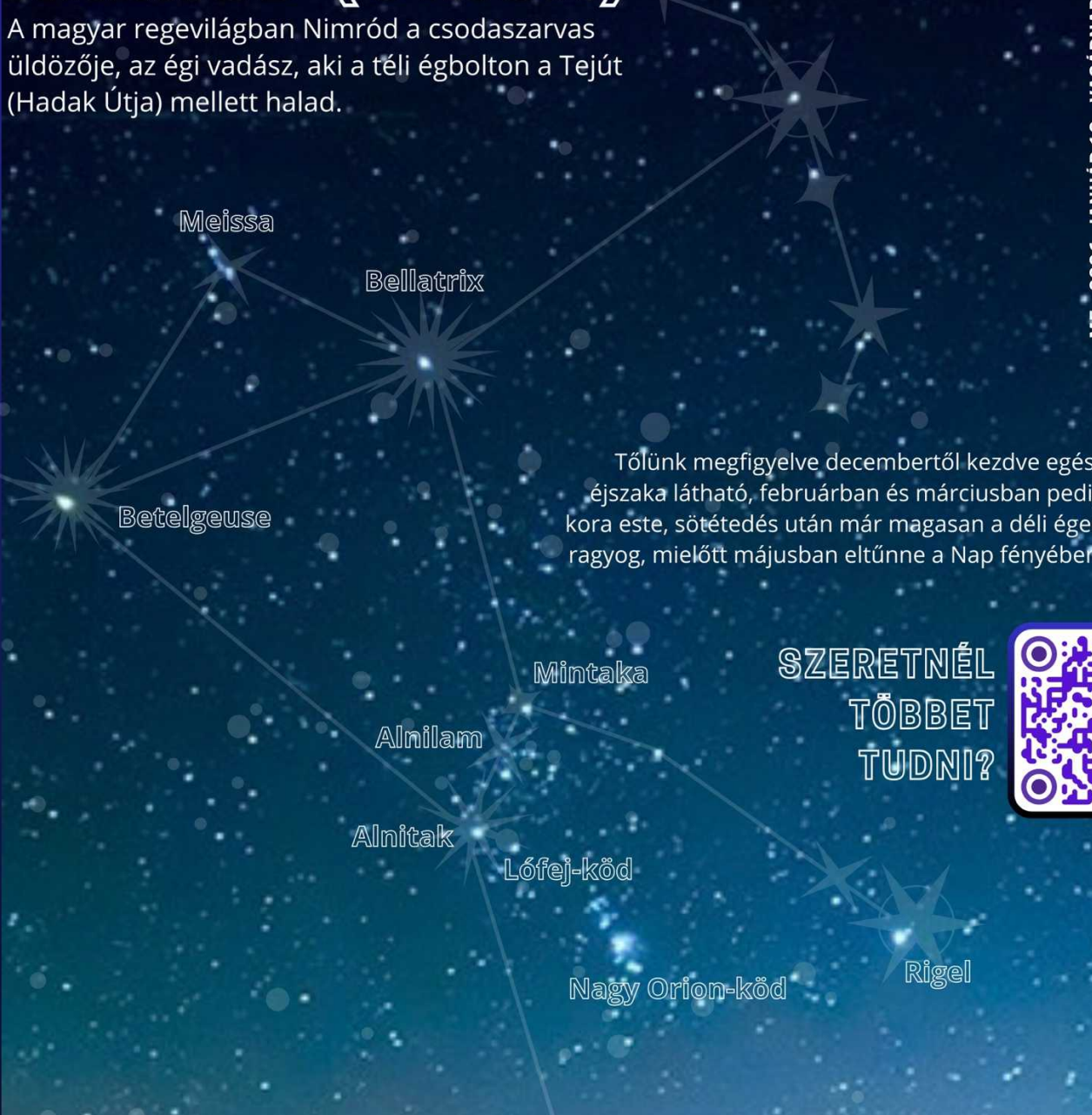

SULILAP

NIMRÓD (ORION)

A magyar regevilágban Nimród a csodaszarvas üldözője, az égi vadász, aki a téli égbolton a Tejút (Hadak Útja) mellett halad.

MF - 2026. JANUÁR 18., VASÁRNAP 18.20

Tőlünk megfigyelve decembertől kezdve egész éjszaka látható, februárban és márciusban pedig kora este, sötétedés után már magasan a déli égen ragyog, mielőtt májusban eltűnne a Nap fényében.

SZERETNÉL
TÖBBET
TUDNI?

A TÉLI ÉGBOLT LEGSZEBB CSILLAGKÉPE

FŐSZERKESZTŐ

MGR. MISKEI FERENC

SZERKESZTŐK

MGR. KISSIMONYI BEATRIX
MGR. SÚTH DIANA
MGR. SZTANCSIK DEÁK ARANKA
MGR. ZATYKO SZILVIA

2025/2026

ŐSZI-TÉLI
SZÁM

És ti, a magyar tagozat diákjai.
Határtalanok, akár a csillagos ég. :)